Gar Oo Noon Ko

ဂါ ဦး နွန်း ကို

(25)Years ,
To Harry Potter
From
U San Shar

(၂၅)နှစ် ၊
ဦးစံရှားမှ ဟယ်ရီပေါ်တာသို့

သွားမယ် ကြွားမယ်

မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ ။ ကျွန်တော်ကတော့ အစီအစဉ် တင်ဆက်သူ ကော်ထက်ကပ်ပါ ။ ယနေ့ သွားမယ်ကြွားမယ်
အစီအစဉ်မှာ ရွေးချယ်ထားတဲ့ စားသောက်ဆိုင်ကတော့ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးနဲ့ မျက်စောင်းထိုးမီးပွိုင့်နားမှာ ဖြစ်သလိုလေး ဆိုင်ခင်းကျင်းထားတဲ့ ရွှေဝက်စားတော်ဆက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ် ။ ကဲ…ကျွန်တော်တို့ လေ့လာလိုက်ကြရအောင်ဗျာ…။

ဟယ်…အံ့ပ့ါတော်…အံ့ပ့ါ…အဲ…အဲ…အံ့သြငေးမောချင်စရာပါပဲ ခင်ဗျာ ။ အဝင်ဝမှာ ခြယ်သထားတဲ့ အပြင်အဆင် များကိုက ဆွဲဆောင်မှု အားကောင်းနေပါပြီ ။ အုတ်နံရံ ကတ္တရာရောင်ပေါ်မှာ ရွှေဝက်ဆိုတဲ့ စာလုံးကို အနက်ရောင်နဲ့ ထင်းထင်းရှင်းရှင်း ရေးသားထားပါတယ် ။ နောက်ပြီး ဆိုင်ခြံဝန်းထဲကို ဝင်လိုက်တာနဲ့ ဝက်ခြံကြီးကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရတာဟာ တကယ့်ကို romantic ဆန်စေပါတယ် ။ ကဲ…ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်ထဲကို ဆက်ကြည့်ကြရအောင်ဗျာ ။

" မင်္ဂလာပါရှင့် ။ ရွှေဝက် စားတော်ဆက်က ကြိုဆိုပါတယ်ရှင့် ။ ဘာများ သုံးဆောင်ပါမလဲရှင့် ။"

" ဟို…ဘာတွေများ ရနိုင်မလဲ "

(ကော်ထက်ကပ်က နိုင်ငံခြားမင်းသားဒီဇိုင်းဖမ်းကာ မေးစိကို ပွတ်

ရင်း ပြောလိုက်ရာ မေးစိတွင် လိမ်းကျံထားသည့် လက်လေးသစ်ခန့်အနက်ရှိသော မိတ်ကပ်များ သည် ကွက်ခနဲ ပျက်သွားလေ၏ ။ ဤကား အထူးအတင်း...)

" ဟဲ့...ဟိုကောင်မတွေ...ဒီမှာ ကိုကော်ထက်ကပ် ရောက်နေပြီ ။ ပြင်တာဆင်တာတွေ ရပ်ပြီး Menu ကပ်လေး လာပေးကြပါဦး ။ တကတည်းမှ ပဲ..."

" ခဏနေပါဦး...ဒေါ်လေးဝက်ရဲ့ ။ သမီးတို့ ပြင်လို့ ဆင်လို့ ပြီးပါတော့မယ် ။"

" ဟဲ့...ဗိုင်းနာမ...မိကျင်...နင် ငါ့ကို ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တာလဲ ။ ဓာတ်ရှင်သမားတွေရှေ့မှာ ငါ့ကို တောကနာမည်ကြီး ခေါ်စရာလား "

" အဒေါ် ပြောမှ ကျွန်မတို့ ကိုပါ တောကမှန်း သိကုန်ပါဦးမယ် ။"

(ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ့်ဘာသာ ဖော်လျက် နောက်ဘက်ခန်းများဆီမှ မိန်းကလေးတစ်သိုက် ခပ်သွက်သွက် ပြေးထွက် လာလေသည်)

" အောင်မလေးဂျ..." (ကော်ထက်ကပ်၏ ငယ်သံပါပါ ညှစ်အော်လိုက်သောအသံ ။)

" ဘာ...ဘာဖြစ်လို့ လဲ...ကိုကော်ထက်ကပ် ။"

" ဘာ...ဘာမှ မဖြစ်ပါဖူး ..."

(မျက်နှာပြင်တွင် ပြာအိုး မှောက်လာသကဲ့သို့ တရုတ်သရဲရုပ် ပေါက်နေကြသောမိန်းမပျိုတစ်သိုက်ကို ကော်ထက်ကပ် မဝံ့မရဲကြည့်ရင်း ကမန်းကတန်း ဖြေလိုက်၏ ။)

" ကဲ...Menu ဒီမှာ ...။ ဒါတွေက ဒီနေ့အတွက် အထူးဟင်းလျာ ။"

" ဝက်...ငွေး...တောက်..."
(ကော်ထက်ကပ် ဆက်မဖတ်ဝံ့တော့ ။ သို့ပေမဲ့ ဟန်ကိုယ်ဖို့ မို့ ခပ်တည်တည်ဆက်ဖတ်လိုက်သည် ။ အမှန်တော့ menu cardတွင် စာလုံးပေါင်းမှားနေခြင်း ဖြစ်၏ ။)

" ဝက်ငွေး(ခွေး)တောက်ရှက်ကြော်...။ ဝက်ဘီးစိပ် ။ (ဘီးစကိတ်လည်း မဟုတ်ဘူး) ဝက်ခါးတူးကြော် ။ ဝက်အခေါက်ကင် ။ ဝက်တုံးလုံးကင် ။ ဝက်ဒညင်းသီးနှပ် ။ ဝက်ဒူးရင်းသီးပေါင်း ။ ဝက်အူချောင်းသုတ် .... အင်း ! ဝက်ဒူးရင်းပေါင်းရယ် ၊ ဝက်တုံးလုံးကင်ရယ် ၊ နောက် ... အသီးရွက်ကြော်အနေနဲ့ ဝက်ငွေးတောက်ရွက်ကြော် ၊ ဟင်းချိုက ဝက်သားစွတ်ပြုတ်ဟင်းချို ။ အချိုပွဲက မြန်မာမုန့်ပဲ မှာ တော့မယ် ။ ဆန္ဒင်းမကင်း ၊ ထိုးမုန့် ၊ လမုန့် ၊ ဟာလဝါ ။ ဒီလောက်ပါပဲ ။"

(မိန်းမပျိုလေးများ သည် သူထက်ငါ အလျင်အမြန် တိုးဝှေ့ပြိုးပြကာ နောက်ဖေး မီးဖိုချောင်ထဲသို့ အသီးသီး
ဝင်သွားကြသည် ။)

ဆိုင်တွင်း အပြင်အဆင်ကတော့ တကယ့်ကို ဆန်းကြယ်ပါပေတယ် ။ ဘယ်စားသောက်ဆိုင်ကြီးမှာ မှ မမြင်တွေ့နိုင်တဲ့ ထနိမိုး ၊ ထရံကာ ဒီဇိုင်းကို ဤဆိုင်မှာ တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ် ။

" အန်တီက ဒီဆိုင်ရှင် ထင်တယ် ။"

" အို ! ဘယ့်နှယ့် အန်တီလဲ ? မမလို့ ခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး ။ ဟုတ်တယ်...မမက ဒီဆိုင် ပိုင်ရှင်ပါ ။"

" သြော်...ဟုတ်ကဲ့ ။ မမက ဒီဆိုင်ကို ဘယ်နှခုနှစ်က စဖွင့်ဖြစ်ခဲ့တာလဲ ?"

" အင်း...ဆယ်နှစ်ခွဲလောက်တော့ ရှိပြီ ။ ဒါပေမဲ့ ခုထိ အရင်း မကျေသေးဘူး ။ ဒါကြောင့် ခုလို TV ကနေတစ်နိုင်ငံလုံးကို ကြေညာရတာပေါ့ ။"

" ရွှေဝက်ဆိုတဲ့ ဆိုင်နာမည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမှတ်တရ ရှိရင် ပြောပြပါဦး ။"

"အမှတ်တရတော့ သိပ်မရှိပါဘူး ။ ဒီလို လမ်းလေးခွဆုံရာမှာ ဆိုင်ဖွင့်မယ်လို့ တွေးမိတုန်းက နာမည်ကလူအများ နှစ်သက်တဲ့ နာမည် ဖြစ်ရမယ် ။ ဆွဲဆောင်မှုလည်း ရှိရမယ် ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ ရွှေဝက်လို့ ပေးဖြစ်သွားတာပါ ။ အဲဒီတုန်းက မမကလည်း ငယ်ငယ်ချောချောဆိုတော့ မမရဲ့ ရွာမှာ နာမည်ကြီးပေါ့ ။ နောက်ပြီး မမမိဘတွေ ထားခဲ့တဲ့ အမွေတွေကလည်း တပုံတပင်ကြီးလေ ။ ဒါပေမဲ့ မမက မာနမင်းသမီးလေးဆိုတော့ ရွာက ဘယ်ကာလနာ အဲ...ဘယ်ကာလသားကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး ။ ဒ့ါကြောင့် ခုထိ အပျိုကြီး ဖြစ်နေတာ ။ ဒါပေမဲ့ ခုလို ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်ကို မိန်းမသားတန်မဲ့ ဦးဆောင်နေရတဲ့ အတွက် မမကိုယ်မမ သိပ်ဂုဏ်ယူတယ် ။
မမဟာ အင်မတန် အရည်အချင်းရှိတဲ့ မိန်းကလေးပဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သုံးသပ်မိတယ် ။"

" ဪ...ဟုတ်ကဲ့ ။"

(မဆိုင်သည့် စကားတွေ ထည့်ပြောနေသောဒေါ်ဝက်ကို သတင်းတင်ဆက်သူ-ကော်ထက်ကပ်က ကြော်ငြာခမရသော productor ဒီဇိုင်းနှင့် မိုက်ကန်းကန်း ကြည့်လိုက်ပြီး ...)

" ခုလို ပြောကြွား အဲ ဖြေကြားပေးတဲ့ အတွက် မမကို ကျွန်တော်ကတကယ်ပဲ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် ။"

"အို ! မမက ကျေးဇူးတင်ရမှာ ပဲ။ ခုလို ရောင်းမကောင်းတဲ့ မမဆိုင်ကို တကူးတက လာစားပေးတဲ့ အတွက်မောင်လေးကို မမက ကျေးဇူးအထူးတင်ပါသတဲ့ ရှင့် ။"

(မျက်လုံး ကလယ်ကလယ်လုပ်ကာ စပ်စလူးခါပြနေသော ဒေါ်ဝက်၏ မျက်ခွက်ကြီးကို ကြည့်ရင်း ကော်ထက်ကပ် ပျို့အန်လာမည်စိုး၍ နောက်တစ်ကတ် ပြောင်းလိုက်ရသည် ။)

ကဲ…ပရိသတ်ကြီး ခင်ဗျာ…ဒီနေ့တော့ ကျွန်တော် မှာ ထားတာတွေ ရောက်မလာသေးခင် ဆိုင်အတွင်းက စားသုံးသူတို့ ဆီက သတင်းစကားတွေကို အရင်နားထောင်ကြည့်ကြရအောင်ဗျာ ။ ဟော … ဟိုနားက ဘီယာခွက် တကိုင်ကိုင်နဲ့ အစ်ကိုတစ်စုဆီက သတင်းစကားအချို့ မေးစမ်းကြည့်မယ်ဗျာ ။ ပရိသတ်ကြီး…နားဆင်ကြည့်ပါဦး ။

" အစ်ကိုတို့ မင်္ဂလာပါ ။"

" ဟာ…ဟိတ်ကောင် …မင်္ဂလာပါ မလုပ်နဲ့ ။ ငါတို့ မှာ ထားတဲ့ မြန်မာတစ်ဂျား မြန်မြန်ချကွာ ။ ဒီမှာ ပြတ်လို့ မဖြစ်ဘူး ။ ငါ မရစ်ချင်ဘူးနော် ။"

" ဟိုက် ! ဟို…ကျွန်…ကျွန်တော်က ကော်ထက်ကပ်လေ ။"

" ဘာ ကော်ထက်ကပ်လဲ ? မင်းဘာသာ ကော်ထက်ပဲ ကပ်ကပ် စူပါဂလူးထက်ပဲ ကပ်ကပ် ငါ သောက်ဂရုမစိုက်ဘူး ။ ညေး…ရှင်းတယ်နော် ။ ဒီမှာ မူးနေတာဂွ ။"

(အမူးသမားများ ၏ ရိုင်းပြပြစကားတို့ ကြောင့် ကော်ထက်ကပ်၏ မျက်နှာသည် မီးဖုတ်ထားသော ပေါင်မုန့်ကြီးအလား
နီရဲသွားပြီ ။ ဒေါသကြောင့် သူ့နှာခေါင်းကြီးသည် ရထားစက်ခေါင်းကြီး

ကဲ့သို့ တရှုးရှုးတရှဲရှဲ ဖြစ်နေသည်)

" ဒီမှာ ခင်ဗျားတို့ လွန် လာပြီနော် ။ ကျွန်တော်က အစီအစဉ်တင်ဆက်သူ ကော်ထက်ကပ်ဗျာ့ ။ ခု သွားမယ် ... ကြွားမယ်အစီအစဉ်အတွက် ခင်ဗျားတို့ ကို မေးမြန်းချင်လို့ လာခဲ့တာ ။ ခင်ဗျားတို့ အပြုအမူတွေကို ရုပ်မြင်သံကြား ကြည့် ပရိသတ်တွေသာ သိသွားရင် ခင်ဗျားတို့ ဘာဖြစ်သွားမယ် ထင်လဲ ?"

(ကော်ထက်ကပ်က ခပ်ငေါက်ငေါက် ဟောက်လိုက်ရာ အမူးသမားတစ်သိုက်ခဗျာ ငြိမ်ကျသွားကာ...)

" ဟာ...မ...မလုပ်ပါနဲ့ ကိုကော်ထက်ကပ်ရယ် ။ အစ်ကို့ကို ကျွန်တော့် မိန်းမက အရမ်းသဘောကျတာ ။ နောက်ပြီး အစ်ကိုပါတဲ့ ဒီအစီအစဉ်ကို သဘောကျလွန်းလို့ အစ်ကို ကြော်ငြာသမျှ ဆိုင်ပေါက်စေ့ကို လိုက်ဝယ်စားရင်း ခုဆို ပေါင်နှစ်ရာအချစ်ဇာတ်လမ်းတောင် ရိုက်လို့ ရအောင်ဝနေပြီ ။ ဒ့ါကြောင့် ကျွန်တော့် မိန်းမနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကွဲအောင်တော့ ဒီအကြောင်းတွေကို မလွှင့်လိုက်ပါနဲ့ ။ ကျွန်တော့်မိန်းမက ကျွန်တော်နဲ့ ကွဲပြီး ကိုကော်ထက်ကပ်ဆီ သွားမယ် တကဲကဲ လုပ်နေတာ ။ သူနဲ့ အစ်ကိုနဲ့ က ရှေ့သွား
နောက်လိုက် ညီတယ်တဲ့ လေ ။"

(ကော်ထက်ကပ် တွန့်ခနဲ ဖြစ်သွားသည် ။ ဘုရား...ဘုရား...ငါဟာ နေတိုး နီးပါး နာမည်ကြီးနေပါတကား...ဟူသော ဘဝင်လုံးက ရင်ကို ဆောင့်လိုက်၍ တွန့်သွားခြင်းမျိုး မဟုတ် ။ ထိုဖက်တီးမကြီးနှင့် သူ မည်သို့ ရှေ့သွားနောက်လိုက် ညီနေသနည်းဟု ဝမ်းနည်းပက်လက် တွေးလိုက်မိသောကြောင့် ပင်တည်း ။)

" ကဲ...ကဲ...ဒါဆိုလည်း ခုနကဟာတွေ ဆင်ဆာဖြတ် ။ ခု ဆက်ရိုက်

မယ် ။"

ကဲ…ပရိသတ်ကြီး ခင်ဗျာ ။ ခု ကျွန်တော် စားသုံးနေသူ အချို့ရဲ့ ရင်တွင်းစကားနဲ့ အကြံပေးချက်များကို
မေးစမ်းကြည့်မှာ ဖြစ်ပါတယ် ။

" မင်္ဂလာပါ အစ်ကိုတို့ ။"

" ဟာ…ကိုကော်ထက်ကပ်ကြီးပါလား…လာဗျာ…။ ထိုင်…ရော့…မြို ။ ဒါက ဝက်တုံးလုံးကင်…ဒါကဝက်ဆီဖူးကင်…။ ဟောဒါက ဝက်ဝတ်လစ်စလစ်ကင်…။ ဝက်(ဖေ့း)တောက်တောက်စင်းပြုတ် ။ ဟောဒီဟာက ဝက်အချင်းသုပ် ။ ဒီဟာက ဝက်ချေးခါးချက် ။ ဒါက ဝက်နားဖာချေးစင်းကော ။"

" ဝေါ့…!"

(အမူးသမားတစ်သိုက်၏ ပီပြင်လွန်းသည့် အမူအရာတွေကို ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာ၍ ကော်ထက်ကပ် ပြေးထွက် လာခဲ့ရသည် ။)

" ဟော ! မှာ ထားတဲ့ ဟင်းလျာတွေ ရပါပြီ ။ ကဲ…ပထမဆုံး ဝက်ဒူးရင်းသီးပေါင်းကို မြည်းစမ်းကြည့်ပါမယ် ။ ပရိသတ်ကြီး မြင်တွေ့တဲ့ အတိုင်းပါပဲ ။ အမြင်လေးကိုက စားချင်စဖွယ် အရောင်အသွေး စုံလင်နေပါတယ် ။ အင်း !
ကျွန်တော် ထင်တယ် ။ ဒါ ဒူးရင်းသီးကို အသားနွှာပြီး သုံးထပ်သားနဲ့ ပေါင်းထားတာ ဖြစ်မယ် ။ ကဲ…ပို သေချာသွား
အောင် ကျွန်တော် စားကြည့်လိုက်တော့မယ် ။"

(ကော်ထက်ကပ်က ပန်းကန်အတွင်းမှ သုံးထပ်သားလွှာကို သံတူဖြင့် ဟန်ပါပါ ခပ်ကာ ပါးစပ်ထဲသို့ ခပ်လုလု ထည့် လိုက်သည် ။)

" အိုး……!"

(ဘာစကားမှ မဆိုနိုင်သေးဘဲ မျက်လုံးကို အစွမ်းကုန်ပြူးကာ နားရွက်နှစ်ဖက်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ပိတ်ရင်း နတ်ပူး သလို ခါနေသည် ။ ခဏကြာမှ ရေခဲရေကို မတ်ခွက်လိုက် မော့ချလိုက်ပြီး…)

" တကယ် ကောင်းတဲ့ ဟင်းတစ်ခွက်ပါပဲ ။ စားစားချင်း ပထမဆုံး ခံစားရတာတော့ ခါးတူးတူး အဲ အဲ ချိုအီအီ သုံးထပ်သားလွှာလေး လျှာပေါ်မှာ ပျော်ဝင်သွားပါတယ် ။ အီစိမ့်စိမ့် ချိုမွှေးမွှေး အရသာလေးကိုမှ အချိုပြင်းပြင်းလေးက နောက်က အုပ်လိုက်တဲ့ အခါမှာ တော့ အရမ်းကို စားလို့ ကောင်းတဲ့ ဟင်းတစ်ခွက် ဖြစ်သွားစေပါတယ် ။"

(ထိုစကားများကို ကော်ထက်ကပ် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီးကာ ပြောလျက် ရှိ၏ ။)

" ကဲ…နောက်တစ်ခွက်အနေနဲ့ ဝက်တုံးလုံးကင်ကို စားကြည့်ရအောင် ။ တကယ်ကို နာမည်လေးနဲ့ လိုက်ဖက်ပါပေတယ်ဗျာ ။ ဝက်ပျိုမလေးကို ဘာမှ ဝတ်ဆင်ပေးခြင်း မရှိဘဲ အကောင်လိုက် ကင်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ် ။

(ဘယ်ဝက်ကိုများ အင်္ကျီဝတ်ပြီး ကင်လို့ လဲလို့ ။) ကဲ…ကျွန်တော် စားကြည့်တော့မယ်နော် ။ (ကော်ထက်ကက ခမျာ ခဲမှန်ဖူးသော စာသူငယ်လို ကတုန်ကယင်နှင့် တုန့်ဆုတ်တုန့်ဆုတ် ဖြစ်နေရှာသည် ။)

"အိုမိုး…အရမ်းကို စားကောင်းပါတယ် ။ ကဲ…မြန်မြန်ပြီးချင်လှပါပြီ အဲ…အဲ နောက်တစ်ခွက် မြန်မြန် မြည်းချင်လှပါပြီ ။ ဟောဒါကတော့ ဝက်ငွေးတောက်ရွက်ကြော် ဖြစ်ပါတယ် ။ ဝက်သားကို နုတ်နုတ်စင်းပြီး ငွေး(ခွေး)တောက်ရွက် ပါးပါးလှီးနဲ့ သမအောင်ကြော်ထားတဲ့ ပဲငံပြာရည်အုပ် ဟင်းတစ်ခွက် ဖြစ်ပုံ ရပါတယ် ။ ကဲ…ကျွန်တော် အရသာခံကြ

ည့်လိုက်ပါဦးမယ် ။

(တစ်ခါသေဖူး ပျဉ်ဖိုး နားလည်သောမသာလို တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်ဖြင့်...ဤကား အင်တာနေရှင်နယ် ဘူး အဲ နယူး)

" အား...!"

(အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်လိုက်၍ မမဝက်က ထောင့်တစ်ကွက်ကနေ ဝက်ခုတ်ဓါးမ ထောင်ပြလိုက်သဖြင့် အလျင် အမြန် ဘရိတ်ဖမ်းလိုက်ရင်း)

" ပါးပါး...အားပါးပါး...ကောင်းလိုက်တဲ့ လက်ရာဗျာ ။ ပရိသတ်ကြီး တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်မြည်းစမ်းသင့်ပါတယ် ။ လျှာပေါ် ရောက်ရောက်ချင်း ခါးသက်သက် စိမ့်တိမ့်တိမ့် အရသာကို အရင်ဆုံး ခံစားရပါလိမ့်မယ် ။ အဲဒီနောက်မှာ မှ ဝက်သားရဲ့ နူးနပ်မွှေးချိုတဲ့ အရသာ ... ဒီအရသာနှစ်မျိုး ပေါင်းစပ်ကာ ပရိသတ်ကြီးကို ထမင်းမြိန်စေမှာ ပါ ။ နောက်ဆုံးမှာ တော့ ပဲငံပြာရည်ရဲ့ ခပ်လေးလေး အရသာက လျှာပေါ်ကို စွဲသွားစေပါတယ် ။ အင်း...တကယ် ကောင်းတယ်ဗျာ့ ။"

" ကဲ...နောက်တစ်မျိုး ။ ဟူး ... "

(ကော်ထက်ကပ် ထွက်ပြေးတော့မလိုအမူအရာဖြင့် ဖင်တကြွကြွ ဖြစ်နေ၍ အခြေအနေကို ဝင်ထိန်းနိုင်ရန် ရိုက်ကွင်း ထဲသို့ မမဝက် ဝင်လာလေသည် ။)

"မောင်လေး တစ်ယောက်တည်း စားရတာ ပင်ပန်းရောပေါ့ ။ ဒီတစ်ခါ မမ ကူညီမယ် ။"

(ကော်ထက်ကပ် ပြုံးသွားပြီ ။ ငါးရှဉ့်ပြုံး ၊ ငါးမွေထိုးပြုံးမျိုးတော့ မ

ဟုတ်…ရိုးရိုး လူအပြုံး ၊ ဝမ်းသာပြုံးသာ ။ မမဝက် သူ့လက်ရာ သူစားပြီး ခံစားရတော့မည်ကို သိ၍ ဝမ်းသာသွားသော အပြုံး ။)

" ဟ…။"

" ဗျာ !"

" ရော်…သူကလည်း ဟ ဆိုမှ တော့ ပါးစပ် ဟခိုင်းတာပေါ့ ။ သူ့မှာ ဘာဟစရာ ရှိလို့ လဲ ?"

" ဘာ…ဘာလုပ်မလို့ တုံး ။"

" ခွံ့ကျွေးမလို့ ပေါ့ ။ ဟဆို…မဟရင် ဇွတ်ခွံ့မှာ နော် ။"

" ဟာ…မလုပ်ပါနဲ့ ။ နေ…နေပါစေ ။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စားပါ ။"

(ကော်ထက်ကပ် တားသော်လည်း မရ ။ အတင်းအဓမ္မ ကြံစည်ဖို့ မမဝက်က အနားသို့ တိုးကပ်လာသည် ။)

" အား…………….!"

" ဗွီပွမ် … ဗွီပွမ် …"

ဇာတ်လမ်းအဆုံးတွင် ကော်ထက်ကပ် လျှာကျက် ၊ သွေးတိုးကာ ဆေးရုံသို့ ရောက်သွားသည် ။ သည် အစီအစဉ်ကိုကုမ္ပဏီကလည်း အလကား မထားနိုင်၍ ထုတ်လွှင့်လိုက်ရာ ဒေါ်ဝက်လည်း အရင်းပြုတ်၍ ရှာပြန်ရ၏ ။ ဤတွင် သွားမယ်…ကြွားမယ် အစီအစဉ် နိဂုံးတန်ပါပြီ ။

စေတနာရှေ့ထားလျက်…

မိနွန်းကို(ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ်)

ဤဟာသဝတ္ထုတိုကို ၂၀၁၁ နိုဝင်ဘာလထုတ် သောကြာမဂ္ဂဇင်းတွင် မိ

နွန်းကို(ကွန်ပျူတာတက္ကသိုလ်) ကလောင်ခွဲဖြင့် ရေးသားခဲ့သည် ။ ပင်ကိုယ်ရေးဝတ္ထုဖြစ်ပြီး ခေတ်ကာလအရ အမြင်မတော်မှုတချို့ကို သရော်လိုသော၊ တည့်မတ်ပေးချင်သောဆန္ဒဖြင့် ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏ ။